

vi have maattet gjøre, der nu have fiddet mange Aar her i Rigsdagen og behandlet denne Sag. Med Hensyn til Regjeringens Stilling skal jeg imidlertid lige overfor disse 80 Millioner gjøre en simpel og, som jeg haaber, for Alle forstaaelig Bemærkning. Den ærede Minister siger først, at der i Ministeriets Plan ikke laa for mere end 33 Millioner Kr.; men i den Betænkning, som Flertallet har afgivet angaaende denne Sag, fremhæves det, at medens 33 Millioner fremtraabte i selve Lovforslaget som det første af tvende Afsnit Arbejder, udtaltes det i Lovforslagets Motiver, at det vel maa fastholdes, „at de foreslaaede Foranstaltninger staa i saa naae indbyrdes Forbindelse, at ingen af dem vil kunne ubelades, uden at hele Systemet svækkes, og Betryggelsen, de skulde give, ophører.“ Dette angaar baade det første og det andet Afsnit Arbejder, og det heder fremdeles i Motiverne om de sidste Arbejder, „at Regjeringen forudsætter, at Loven inden Udgangen af den 5-aarige Periode suppleres med en ny, der omfatter de resterende Arbejder“, og disse Arbejder omfattede en Sum af ca 30 Millioner Kr. Det var Regjeringens Plan, og den høitærede Krigsminister har selv i Aar — det findes i Folkethingstidenden Sp. 150 — erklæret, at de Forsvarsforanstaltninger, som Regjeringen ansaa for at være nødvendige, omfattede en Sum af 63,900,000 Kr. Hvem skal man nu tro, den høitærede Jagtminister eller den høitærede Conseilspræsident? Jagtministeren erklærer, at vi have Ret til at se hen til en Forsvarsplan, hvortil anslaaes 63,900,000 Kr., men den høitærede Conseilspræsident modsiges Jagtministeren og siger, at der kun er Spørgsmaal om 33 Millioner Kr. I de 63,900,000 Kr., altsaa med et rundt Tal 64 Millioner, er der imidlertid, som jeg før nævnte, en Prisforskjel imellem hvad den høitærede Minister har anført som indbefattet derved, og hvad Krigsministerens Sagkyndige have anslaaet. Den høitærede Krigsminister har sat Kjøbenhavns Befæstning til 14 Millioner; men en høitaret forhenvedende Krigsminister, det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) har i Forbindelse med 6 andre Medlemmer, der udgjorde Mindretallet i Hæruddvalget i Samlingen 1875—76 — det vil findes i Tillæg B. for den nævnte Samling Spalte 93 — ansat Kjøbenhavns Befæstning til Landsiden til et Beløb af 35 Millioner Kr. Det er en Forskjel af 21 Millioner Kr.; men jeg skal indrømme, at den høitærede Minister ikke har sagt, at han vilde gaa saa høit som til dette Beløb, altsaa til den Plan, der forudsætter dette Beløb. Paa den anden Side vil den ærede Krigsminister indrømme, at han ved en Skrivelse af 5te Januar 1876 meddelte det daværende Hæruddvalg en Betænkning over sin Plan fra Chefen for Ingenieurkorpsen og Artilleriet, hvoraf det viste sig, at disse to Mænd i Virkeligheden reve Krigsministerens paa

14 Millioner byggede Plan i Stykker. Ministeren erklærede derefter i sin Skrivelse, at denne Sag saaledes stod hen til nærmere Undersøgelse, og dette passede med, hvad den ærede Minister her i Thinget udtalte lige over for det ærede Medlem fra Helsingør, at man endnu — det var hans Ord — ikke efter langvarige Overveielser var kommen til en fast Overbevisning om, hvorledes den egentlige Fæstning skulde indrettes. Naar jeg da siger, at Regjeringen efter Sagens Natur utvilsomt maatte gaa til en anden Befæstning af Kjøbenhavn, maatte gaa op imod det Beløb, Mindretallet har fremstillet i sin Betænkning som det Nødvendige — der er Andre, som gaa endnu videre — altsaa lægge Betydeligt til sine 14 Millioner — jeg vil ikke sige 21 Millioner, men kun tage Halvdelen deraf — saa vil man se, at der i de 80 Millioner kun mangler en 4—5 Millioner, som det vilde være ufornuftigt ikke at lægge til for Tillagsarbejder og eventuelle Overskridelser. Efter hele Forhandlingen paa sidste Rigsdag og efter Regjeringens hele Forslag, Anmærkninger, Skrivelser og Udtalelser kan jeg derfor ikke med den strengeste Loyalitet mod Regjeringen paa dette Punkt komme til andet Resultat, end at Regjeringens Plan vil vise sig at koste 80 Millioner. Dette kan nu modsiges, fordi det her som saa ofte først gjælder om at komme ind paa en vis Bane, idet man da maa tage Konsekvenserne. Naar jeg f. Ex. har udtalt, at Beløbene efter Udtalelser af Regjeringens Sagkyndige gik op til 112½ Million kan jeg bevise det med foreliggende Data fra Forhandlingerne om Sagen; men derfor kan Regjeringen ikke gjøres ansvarlig, og efter min Overbevisning har heller Ingen gjort den ansvarlig derfor. I den Henseende har man skjulnet imellem den nuværende Regjeringens Fremstilling af Sagen, og hvad der ved Trykket fra militære Sagkyndige og fra den Side af den offentlige Mening, som holder med dem, formentlig vilde blive Følgen af Regjeringens Plan. Det tager sig overmaade interessant ud, naar den høitærede Conseilspræsident for fuldt Alvor meddeler os, at Forskjellen imellem Regjeringens Plan og de Herrers Plan kun var tre Millioner. Det er heller ikke nogen ny Opdagelse for os; thi dels kom det mærkwerdigt hyppigt frem i Foraaet, og dels var det ogsaa Noget, vi hørte ude ved Balgene; men nu spørger jeg den høitærede Minister, om det var at fremkalde Svær paa Regjeringens Spørgsmaal, naar man fortalte Beløbene, at Regjeringen kun forlangte 3 Millioner mere, end Regjeringens Opposition vilde give, uagtet det ligger klart for, at Regjeringen forlanger over det Dobbelte af, hvad Oppositionen vilde give, og uagtet det for nogle Dage siden blev erkjendt af vedkommende Jagtminister, at det var ikke lidt, over det Dobbelte? Ledede Regjeringens Kandidater, Regjeringens egne Mænd, Bølgene til at besvare Regjeringens Spørgs-